

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B** **DYREKTYWA 98/26/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**
 z dnia 19 maja 1998 r.
 w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych
 (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, str. 45)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r.	L 146	37	10.6.2009
► <u>M2</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r.	L 331	120	15.12.2010
► <u>M3</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r.	L 201	1	27.7.2012

**DYREKTYWA 98/26/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY**

z dnia 19 maja 1998 r.

**w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności
i rozrachunku papierów wartościowych**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Instytutu Walutowego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Raport Lamfalussy'ego z 1990 r. dla gubernatorów banków centralnych krajów G-10 wskazał na istotne ryzyko systemowe właściwe dla systemów płatności funkcjonujących na podstawie kilku typów prawnych regulujących kompensowanie płatności, w szczególności kompensowanie wielostronne; zmniejszenie ryzyka prawnego związanego z uczestnictwem w systemach rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym ma fundamentalne znaczenie, biorąc pod uwagę coraz wyższy stopień rozwoju tych systemów.
- (2) Zagadnieniem najwyższej wagi jest również zmniejszenie poziomu ryzyka związanego z uczestnictwem w systemach rozrachunku papierów wartościowych, w szczególności, gdy istnieją ścisłe powiązania pomiędzy takimi systemami i systemami płatności.
- (3) Celem niniejszej dyrektywy jest przyczynienie się do sprawnego i efektywnego pod względem kosztów funkcjonowania porozumień w zakresie rozrachunku płatności transgranicznych i papierów wartościowych w ramach Wspólnoty, co wzmacnia swobodę przepływu kapitału na rynku wewnętrznym; tym samym niniejsza dyrektywa wspiera postęp, jaki poczyniono w celu stworzenia rynku wewnętrznego, a w szczególności swobody świadczenia usług i liberalizacji przepływu kapitału, oraz realizacji Unii Gospodarczej i Walutowej.
- (4) Pożądane jest, aby systemy prawne Państw Członkowskich zmierzały do wyeliminowania zakłóceń w systemie, spowodowanych postępowaniem upadłościowym wobec uczestnika tego systemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 18.7.1996, str. 13 i Dz.U. C 259 z 26.8.1997, str. 6.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 21 listopada 1996 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 z 24.2.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 kwietnia 1997 r. (Dz.U. C 132 z 28.4.1997, str. 74), wspólne stanowisko Rady z dnia 13 października 1997 r. (Dz.U. C 375 z 10.12.1997, str. 34) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 stycznia 1998 r. (Dz.U. C 56 z 23.2.1998). Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 1998 r.

▼B

- (5) Propozycja dyrektywy o reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych przedłożona w 1985 r. i uzupełniona dnia 8 lutego 1988 r. jest jeszcze w toku postępowania przed Radą; konwencja o postępowaniu upadłościowym, której tekst przyjęto dnia 23 listopada 1995 r. na spotkaniu Państw Członkowskich w ramach Rady, nie dotyczy przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.
- (6) Niniejsza dyrektywa ma na celu objęcie systemów płatności i systemów rozrachunku papierów wartościowych zarówno krajowych, jak i transgranicznych; niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do systemów funkcjonujących w ramach Wspólnoty i do zabezpieczenia ustanowionego przez ich uczestników, czy to ze Wspólnoty, czy z państw trzecich, w związku z uczestnictwem w tych systemach.
- (7) Państwa Członkowskie mogą stosować przepisy niniejszej dyrektywy odnośnie do instytucji krajowych, bezpośrednio uczestniczących w systemach państw trzecich, i do zabezpieczenia dostarczonego w związku z uczestnictwem w takich systemach.

▼M1**▼B**

- (9) Redukcja ryzyka systemowego wymaga w szczególności finalności rozliczeń i wykonalności zabezpieczenia; zabezpieczenie obejmuje wszystkie środki przekazane przez uczestnika innym uczestnikom systemów płatności i/lub systemów rozrachunku papierów wartościowych w celu zabezpieczenia praw i zobowiązań w związku z tym systemem, w tym umowy o odkupie, ustawowe prawa zastawu i transfery powiernicze; zważywszy, że przepisy prawa krajowego dotyczące zabezpieczenia, jakie może być stosowane, nie powinny zależeć od definicji zabezpieczenia w niniejszej dyrektywie.
- (10) Niniejsza dyrektywa poprzez objęcie zabezpieczenia zapewnianego w związku z operacjami banków centralnych Państw Członkowskich w aspekcie ich roli banków centralnych, w tym operacjami polityki pieniężnej, wspomaga Europejski Instytut Walutowy w promowaniu efektywności płatności transgranicznych, mającym na względzie przygotowanie trzeciego etapu Unii Gospodarczej i Walutowej i przyczynia się w ten sposób do rozwoju niezbędnych ram prawnych, w których przyszły Europejski Bank Centralny może rozwijać swoją politykę.
- (11) Zlecenia transferu i ich kompensowanie powinny być prawnie wymagalne w jurysdykcjach wszystkich Państw Członkowskich i być wiążące dla osób trzecich.
- (12) Zasady finalności kompensowania nie powinny uniemożliwiać systemom sprawdzenia przed dokonaniem kompensowania, czy zlecenia wprowadzone do systemu są zgodne z zasadami tego systemu i czy pozwalają na dokonanie rozrachunku w tym systemie.

▼B

- (13) Żaden z przepisów niniejszej dyrektywy nie powinien uniemożliwiać uczestnikowi lub osobie trzeciej wykonania jakichkolwiek praw lub roszczeń wynikających z podstawowej transakcji, na mocy których mogą oni mieć prawo do zwrotu lub restytucji z tytułu zlecenia transferu wprowadzonego do systemu, np. w przypadku oszustwa czy błędu technicznego, dopóki nie prowadzi to ani do cofnięcia kompensowania, ani do odwołania zlecenia transferu w systemie.
- (14) Konieczne jest zapewnienie, że zlecenia transferu nie mogą być odwołane po upływie momentu zdefiniowanego przez zasady tego systemu.

▼M1

- (14a) Właściwe władze krajowe lub organy nadzoru powinny zapewnić, aby operatorzy systemów tworzący systemy interoperacyjne uzgodnili w jak największym stopniu wspólne zasady dotyczące momentu wprowadzenia do systemu interoperacyjnego. Właściwe władze krajowe lub organy nadzoru powinny zapewnić, aby zasady dotyczące momentu wprowadzenia do systemów interoperacyjnych były w miarę możliwości i potrzeby skoordynowane w celu uniknięcia niepewności prawnej w przypadku błędu systemu składowego.

▼B

- (15) Konieczne jest, aby Państwo Członkowskie powiadomiło niezwłocznie inne Państwa Członkowskie o otwarciu postępowania upadłościowego wobec uczestnika systemu.
- (16) Postępowanie upadłościowe nie powinno działać wstecz odnośnie do praw i zobowiązań uczestników systemu.
- (17) W przypadku postępowania upadłościowego wobec uczestnika systemu niniejsza dyrektywa dodatkowo ma na celu określenie, które prawo upadłościowe ma zastosowanie do praw i zobowiązań tego uczestnika w związku z jego uczestnictwem w systemie.
- (18) Zabezpieczenie powinno być wyłączone ze skutków prawa upadłościowego stosowanego wobec niewypłacalnego uczestnika.
- (19) Przepisy art. 9 ust. 2 powinny odnosić się jedynie do rejestru, rachunku lub scentralizowanego systemu depozytowego, dowodzącego istnienia praw własności lub praw do dostawy lub transferu odpowiednich papierów wartościowych.
- (20) Celem przepisów art. 9 ust. 2 jest zapewnienie, że jeżeli uczestnik, bank centralny Państwa Członkowskiego lub przyszły Europejski Bank Centralny posiada obowiązujące i skuteczne zabezpieczenie, ustanowione przez prawo Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się odpowiedni rejestr, rachunek lub scentralizowany system depozytowy, wówczas moc prawna i wymagalność tego zabezpieczenia w stosunku do systemu (i jego operatora) i w stosunku do każdej innej osoby występującej z roszczeniem bezpośrednio lub pośrednio przez ten system, powinna być określona jedynie z punktu widzenia prawa tego Państwa Członkowskiego.

▼B

- (21) Przepisy art. 9 ust. 2 nie mają na celu zakłócenie funkcjonowania i skuteczności prawa Państwa Członkowskiego, na którego mocy ustanowiono papiery wartościowe, lub prawa Państwa Członkowskiego, w którym papiery wartościowe mogą być zlokalizowane (w tym, bez ograniczenia, prawa dotyczącego tworzenia, własności lub przenoszenia takich papierów wartościowych lub praw do takich papierów wartościowych) i nie powinny być interpretowane w ten sposób, że każde zabezpieczenie będzie bezpośrednio wykonalne lub będzie przyjmowane w każdym Państwie Członkowskim w sposób inny niż zgodnie z prawem tego Państwa Członkowskiego.
- (22) Pożądane jest, aby Państwa Członkowskie podjęły starania w celu ustanowienia zadowalających powiązań pomiędzy wszystkimi systemami rozrachunku papierów wartościowych, objętymi niniejszą dyrektywą, w celu promowania maksymalnej przejrzystości i prawnej pewności transakcji związanych z papierami wartościowymi.

▼M1

- (22a) W przypadku systemów interoperacyjnych brak koordynacji w zakresie uzgodnienia tego, które zasady mają zastosowanie do momentu wprowadzenia do systemu i do nieodwracalności może narażać uczestników jednego systemu, lub nawet samego operatora systemu, na skutki uboczne błędów powstałych w drugim systemie. W celu ograniczenia ryzyka systemowego, pożądane jest wprowadzenie przepisu stanowiącego, że operatorzy systemów interoperacyjnych koordynują zasady dotyczące momentu wprowadzenia do systemu i nieodwracalności w systemach, które obsługują.

▼B

- (23) Przyjęcie niniejszej dyrektywy stanowi najodpowiedniejszy sposób realizacji wyżej wymienionych celów i nie wykracza poza to, co jest konieczne dla ich osiągnięcia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA I

ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przepisy niniejszej dyrektywy stosują się do:

- a) każdego systemu, jak zdefiniowano w art. 2 lit. a), podlegającego prawu Państwa Członkowskiego i działającego w dowolnej walucie, ►**M1** EUR ◄ lub w różnych walutach, które system taki wzajemnie wymienia;
- b) każdego uczestnika takiego systemu;
- c) zabezpieczenia dostarczonego w związku z:
- uczestnictwem w systemie, lub

▼M1

- operacjami przeprowadzanymi przez banki centralne państw członkowskich lub Europejski Bank Centralny w ramach wykonywania przez nie funkcji banków centralnych.

▼B*Artykuł 2*

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) termin „system” oznacza formalne porozumienie:

▼M1

- pomiędzy trzema uczestnikami lub większą ich liczbą, z wyłączeniem operatora tego systemu, agenta rozrachunkowego, partnera centralnego, izby rozliczeniowej lub uczestnika pośredniego, jeżeli tacy występują, zawierający wspólne zasady i jednolite ustalenia dotyczące rozliczeń — niezależnie od tego, czy są one przeprowadzane przy pomocy partnera centralnego — lub służące realizacji zleceń transferu pomiędzy uczestnikami,

▼B

- podlegające wybranemu przez uczestników prawu Państwa Członkowskiego, jednakże uczestnicy mogą wybrać prawo tylko takiego Państwa Członkowskiego, w którym co najmniej jeden z nich ma swoją siedzibę główną, oraz
- nienaruszające innych, bardziej restrykcyjnych, powszechnie obowiązujących warunków ustanowionych przez prawo krajowe, wskazane jako system i zgłoszone Komisji przez Państwo Członkowskie, którego prawo jest stosowane, po zaakceptowaniu przez to Państwo Członkowskie zasad funkcjonowania tego systemu.

Z zachowaniem warunków zawartych w pierwszym akapicie Państwo Członkowskie może wskazać jako system takie formalne porozumienie, którego działalność polega na realizacji zleceń transferu, jak zdefiniowano w lit. i) tiret drugie, i które w ograniczonym zakresie realizuje zlecenia odnoszące się do innych instrumentów finansowych, gdy to Państwo Członkowskie uzna, że wskazanie takie jest zasadne ze względu na ryzyko systemowe.

Państwo Członkowskie może również, w indywidualnych przypadkach, wskazać jako system takie formalne porozumienie pomiędzy dwoma uczestnikami, nie uwzględniając agenta rozrachunkowego, partnera centralnego, izby rozliczeniowej ani uczestnika pośredniego, jeżeli tacy występują, gdy to Państwo Członkowskie uzna, że wskazanie takie jest zasadne ze względu na ryzyko systemowe.

▼M1

Uzgodnienie między systemami interoperacyjnymi nie stanowi systemu;

▼B

- b) termin „instytucja” oznacza:

▼M1

- instytucję kredytową określoną w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (przekształcenie)⁽¹⁾, w tym instytucje wymienione w wykazie zawartym w art. 2 tej dyrektywy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

▼ **M1**

- przedsiębiorstwo inwestycyjne określone w art. 4 ust. 1 pkt 1) dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽¹⁾, z wyjątkiem instytucji wymienionych w art. 2 ust. 1 tej dyrektywy,

▼ **B**

- organy władzy publicznej i przedsiębiorstwa przez nie gwarantowane, lub
- wszelkie przedsiębiorstwa, których siedziby główne znajdują się poza terytorium Wspólnoty, których funkcje odpowiadają funkcjom instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych Wspólnoty, jak zdefiniowano w tiret pierwszym i drugim,

które uczestniczą w systemie i które ponoszą odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań finansowych wynikających z realizacji zleceń transferu w tym systemie.

Jeżeli system jest nadzorowany zgodnie z ustawodawstwem krajowym i realizuje jedynie zlecenia transferu, jak zdefiniowano w lit. i) tiret drugie, jak również płatności wynikające z takich zleceń, Państwo Członkowskie może zdecydować, że przedsiębiorstwa, które uczestniczą w takim systemie i ponoszą odpowiedzialność za wypełnienie zobowiązań finansowych wynikających z realizacji zleceń transferu w tym systemie, mogą być uznane za instytucje, pod warunkiem że co najmniej trzech uczestników takiego systemu należy do kategorii, o których mowa w pierwszym akapicie, i że decyzja taka jest zasadna ze względu na ryzyko systemowe;

- c) termin „partner centralny” oznacza podmiot umiejscowiony między instytucjami w systemie, który działa jako wyłączny kontrahent tych instytucji odnośnie do ich zleceń transferu;
- d) termin „agent rozrachunkowy” oznacza podmiot udostępniający instytucjom i/lub partnerowi centralnemu uczestniczącym w systemach rachunki rozliczeniowe, poprzez które w takich systemach dokonywany jest rozrachunek zleceń transferu, oraz, w niektórych przypadkach, udzielający kredytu do celów rozrachunkowych tym instytucjom i/lub partnerom centralnym;
- e) termin „izba rozliczeniowa” oznacza podmiot ponoszący odpowiedzialność za wyliczenie pozycji netto instytucji, partnera centralnego i/lub agenta rozrachunkowego, jeżeli tacy występują;
- f) ► **M1** termin „uczestnik” oznacza instytucję, partnera centralnego, agenta rozrachunkowego, izbę rozliczeniową lub operatora systemu. ◀

Zgodnie z zasadami systemu ten sam uczestnik może działać jako partner centralny, agent rozrachunkowy lub izba rozliczeniowa lub realizować część lub całość tych zadań.

▼ **M1**

Państwo członkowskie może zdecydować, że do celów niniejszej dyrektywy uczestnik pośredni może być uznany za uczestnika jeśli jest to uzasadnione ze względu na ryzyko systemowe. W przypadku gdy uczestnika pośredniego uważa się za uczestnika ze względu na ryzyko systemowe, nie ogranicza to odpowiedzialności uczestnika, przez którego uczestnik pośredni przekazuje zlecenia transferu do systemu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

▼ M1

- g) termin „uczestnik pośredni” oznacza instytucję, partnera centralnego, agenta rozrachunkowego, izbę rozliczeniową lub operatora systemu, których łączą stosunki umowne z uczestnikiem systemu realizującego zlecenia transferu, co umożliwia uczestnikowi pośredniemu przekazywanie zleceń transferu przez ten system, pod warunkiem że uczestnik pośredni jest znany operatorowi systemu;
- h) termin „papiery wartościowe” oznacza wszystkie instrumenty, o których mowa w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;

▼ B

- i) termin „zlecenie transferu” oznacza:

▼ M1

- każde wystawione przez uczestnika zlecenie przekazania do dyspozycji odbiorcy kwoty pieniężnej w formie zapisu księgowego na rachunkach instytucji kredytowej, banku centralnego, partnera centralnego lub agenta rozrachunkowego, lub każde zlecenie, które powoduje przyjęcie lub wypełnienie zobowiązania płatniczego, jak to określają zasady systemu, lub

▼ B

- każde wystawione przez uczestnika zlecenie przeniesienia tytułu własności do papierów wartościowych lub roszczeń wynikających z papierów wartościowych w formie zapisu księgowego w rejestrze lub w inny sposób;
- j) termin „postępowanie upadłościowe” oznacza wszelkie zbiorcze środki zaradcze przewidziane w prawie Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, zmierzające do likwidacji uczestnika lub jego reorganizacji, obejmujące zawieszenie lub ograniczenie transferów lub płatności;
- k) termin „kompensowanie” oznacza przekształcenie w jedną należność netto lub jedno zobowiązanie netto należności i zobowiązań wynikających ze zleceń transferu, które uczestnik lub uczestnicy albo wydają, albo otrzymują od jednego lub więcej innych uczestników, co daje w wyniku tylko jedną należność netto, która powinna być zaspokojona lub tylko jedno zobowiązanie netto, które powinno być uregulowane;

▼ M1

- l) termin „rachunek rozliczeniowy” oznacza rachunek w banku centralnym, u agenta rozrachunkowego lub u partnera centralnego używany do utrzymywania środków pieniężnych lub papierów wartościowych oraz do rozrachunku transakcji pomiędzy uczestnikami w systemie;
- m) termin „zabezpieczenie” oznacza wszystkie zbywalne aktywa, w tym, bez ograniczeń, zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 1 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych⁽¹⁾, ustanowione w formie zastawu (w tym środki pieniężne pod zastawem), umowy odkupu lub podobnej umowy, lub w innej formie, w celu zabezpieczenia praw i zobowiązań, które potencjalnie mogą powstać w związku z systemem, lub ustanowione na rzecz banków centralnych państw członkowskich lub Europejskiego Banku Centralnego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43.

▼ M1

- n) termin „dzień roboczy” obejmuje zarówno rozrachunkiienne, jak i nocne, a także wszystkie wydarzenia mające miejsce podczas cyklu roboczego systemu;
- o) termin „systemy interoperacyjne” oznacza dwa lub więcej systemów, których operatorzy systemu zawarli między sobą porozumienie w sprawie międzysystemowej realizacji zleceń transferu;
- p) termin „operator systemu” oznacza podmiot lub podmioty odpowiedzialne prawnie za działanie systemu. Operator systemu może również prowadzić działalność jako agent rozrachunkowy, partner centralny lub izba rozliczeniowa.

▼ B

SEKCJA II

KOMPENSOWANIE I ZLECENIA TRANSFERU

*Artykuł 3***▼ M1**

1. Zlecenia transferu i kompensowanie są prawnie wymagalne i wiążące dla osób trzecich nawet w przypadku postępowania upadłościowego wobec uczestnika pod warunkiem że zlecenia transferu zostały wprowadzone do systemu przed momentem otwarcia takiego postępowania upadłościowego określonego w art. 6 ust. 1. Ma to również zastosowanie do przypadków postępowania upadłościowego wobec uczestnika (w danym systemie lub w systemie interoperacyjnym) lub wobec operatora systemu interoperacyjnego niebędącego uczestnikiem.

W przypadku gdy zlecenia transferu są wprowadzane do systemu po otwarciu postępowania upadłościowego i są realizowane w ciągu dnia roboczego określonego w zasadach funkcjonowania systemu, w którym nastąpi otwarcie takiego postępowania, są one prawnie wymagalne i wiążące w odniesieniu do osób trzecich jedynie wtedy, gdy operator systemu udowodni, że w czasie, gdy takie zlecenia transferu stały się nieodwołalne, nie wiedział ani nie miał obowiązku wiedzieć o otwarciu takiego postępowania.

▼ B

2. Żaden przepis ustawowy, wykonawczy, żadna zasada lub praktyka dotyczące unieważnienia kontraktów i transakcji zawartych przed momentem otwarcia postępowania upadłościowego, jak zdefiniowano w art. 6 ust. 1, nie prowadzi do cofnięcia kompensowania.

3. Moment wprowadzenia zlecenia transferu do systemu jest określony przez zasady funkcjonowania tego systemu. Jeżeli w prawie krajowym rządzącym systemem istnieją warunki określające moment wprowadzenia zleceń do systemu, to zasady funkcjonowania systemu muszą być zgodne z tymi warunkami.

▼ M1

4. W przypadku systemów interoperacyjnych każdy system ustala we własnych zasadach moment wprowadzenia do tego systemu, tak, aby w zakresie, w jakim to możliwe, zapewnić koordynowanie pod tym względem zasad wszystkich danych systemów interoperacyjnych. O ile zasady wszystkich odnośnych systemów interoperacyjnych nie przewidują wyraźnie inaczej, na zasady jednego systemu dotyczące tego momentu wprowadzenia nie mają wpływu jakiejkolwiek zasady innych systemów, z którymi dany system współdziała.

▼ M1*Artykuł 4*

Państwa członkowskie mogą postanowić, że otwarcie postępowania upadłościowego wobec uczestnika lub operatora systemu interoperacyjnego nie uniemożliwia wykorzystania środków finansowych lub papierów wartościowych dostępnych na rachunku rozliczeniowym tego uczestnika w celu wypełnienia jego zobowiązań w systemie lub w systemie interoperacyjnym w dniu roboczym będącym dniem otwarcia postępowania upadłościowego. Państwa członkowskie mogą również postanowić, że związany z danym systemem instrument kredytowy takiego uczestnika można wykorzystać na poczet dostępnego, istniejącego zabezpieczenia w celu wypełnienia zobowiązań tego uczestnika w systemie lub w systemie interoperacyjnym.

▼ B*Artykuł 5*

Zlecenie transferu nie może być odwołane ani przez uczestnika systemu, ani przez osobę trzecią od momentu zdefiniowanego przez zasady tego systemu.

▼ M1

W przypadku systemów interoperacyjnych, każdy system określa we własnych zasadach moment nieodwracalności, tak, aby w zakresie, w jakim to możliwe, zapewnić koordynowanie pod tym względem zasad wszystkich danych systemów interoperacyjnych. O ile zasady wszystkich systemów wchodzących w skład systemów interoperacyjnych nie przewidują wyraźnie inaczej, na zasady jednego systemu dotyczące tego momentu nieodwracalności nie mają wpływu jakiejkolwiek zasady innych systemów, z którymi dany system współdziała.

▼ B

SEKCJA III

PRZEPISY DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA UPADŁOŚCIOWEGO*Artykuł 6*

1. Do celów niniejszej dyrektywy moment otwarcia postępowania upadłościowego oznacza moment, w którym właściwa władza sądowa lub administracyjna przekazała swoją decyzję.

2. W przypadku podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1 właściwa władza sądowa lub administracyjna natychmiast informuje o niej odpowiednią władzę wyznaczoną przez swoje Państwo Członkowskie.

▼ M2

3. Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 2, natychmiast informuje Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, pozostałe państwa członkowskie i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej „EUNGiPW”), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

▼ **M1***Artykuł 7*

Postępowanie upadłościowe nie ma mocy wstecznej w odniesieniu do praw i obowiązków uczestnika wynikających lub związanych z jego uczestnictwem w systemie przed momentem otwarcia takiego postępowania określonego w art. 6 ust. 1. Ma to między innymi zastosowanie w odniesieniu do praw i obowiązków uczestnika w systemie interooperacyjnym lub operatora systemu interooperacyjnego, który nie jest uczestnikiem.

▼ **B***Artykuł 8*

W przypadku postępowania upadłościowego otwartego wobec uczestnika systemu prawa lub obowiązki wynikające z uczestnictwa lub w związku z uczestnictwem takiego uczestnika w systemie określone są w prawie regulującym ten system.

SEKCJA IV

**WYŁĄCZENIE PRAW POSIADACZY DODATKOWEGO
ZABEZPIECZENIA Z ODDZIAŁYWANIA SKUTKÓW UPADŁOŚCI
STRONY PRZEDKLADAJĄCEJ ZABEZPIECZENIE**

▼ **M1***Artykuł 9*

1. Prawa operatora systemu lub uczestnika do zabezpieczenia ustanowionego na jego rzecz w związku z systemem lub jakimkolwiek systemem interooperacyjnym ani prawa banków centralnych państw członkowskich lub Europejskiego Banku Centralnego do ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia nie są naruszane przez postępowanie upadłościowe wobec:

- a) uczestnika (w danym systemie lub w systemie interooperacyjnym);
- b) operatora systemu interooperacyjnego niebędącego uczestnikiem;
- c) kontrahenta banków centralnych państw członkowskich lub Europejskiego Banku Centralnego; ani
- d) jakiegokolwiek osoby trzeciej, która ustanowiła zabezpieczenie.

Takie zabezpieczenie może być zrealizowane w celu zaspokojenia tych praw.

▼ **M3**

W przypadku gdy operator systemu dostarczył zabezpieczenie innemu operatorowi systemu w związku z systemem interooperacyjnym, prawa operatora systemu dostarczającego zabezpieczenie do tego zabezpieczenia w przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego wobec operatora systemu przyjmującego zabezpieczenie pozostają nienaruszone.

▼ **M1**

2. W przypadku gdy zabezpieczeniem na rzecz uczestników, operatorów systemu lub banków centralnych państw członkowskich lub Europejskiego Banku Centralnego są, jak opisano w ust. 1, papiery wartościowe w tym prawa z papierów wartościowych, a prawa tych podmiotów lub prawa jakiegokolwiek innego powiernika, agenta lub osoby trzeciej działającej w ich imieniu w odniesieniu do tych papierów wartościowych są zgodnie z prawem wpisane do rejestru, na rachunku lub w centralnym systemie depozytowym zlokalizowanym w państwie członkowskim, prawa takich podmiotów jako posiadaczy zabezpieczenia w stosunku do tych papierów wartościowych są określone przez prawo tego państwa członkowskiego.

▼BSEKCJA V
PRZEPISY KOŃCOWE**▼M1***Artykuł 10***▼M2**

1. Państwa członkowskie określają systemy, które mają zostać objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, oraz odpowiednich operatorów systemów, którzy mają zostać objęci zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, a także zgłaszają dane systemy i operatorów EUNGiPW i informują go o władzach wyznaczonych zgodnie z art. 6 ust. 2. EUNGiPW publikuje te informacje na swojej stronie internetowej.

▼M1

Operator systemu wskazuje państwu członkowskiemu, którego prawo ma zastosowanie, uczestników tego systemu, w tym wszelkich uczestników pośrednich, jeżeli tacy występują, jak również informuje o każdej zmianie w tym zakresie.

Ponadto poza wskazaniem przewidzianym w drugim akapicie, państwa członkowskie mogą nałożyć na systemy podlegające ich jurysdykcji wymagania w zakresie nadzoru lub autoryzacji.

Na żądanie instytucja informuje każdego, kto ma uzasadniony prawnie interes, o systemach, których jest ona uczestnikiem, i przekazuje informacje o głównych zasadach rządzących działaniem tych systemów.

2. System wyznaczony przed wejściem w życie przepisów krajowych wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących rozliczeń finansowych⁽¹⁾ nadal uznaje się za wyznaczony do celów niniejszej dyrektywy.

Zlecenie transferu, które zostało wprowadzone do systemu przed wejściem w życie przepisów wykonawczych do dyrektywy 2009/44/WE, lecz zostaje rozliczone później, uznaje się za zlecenie transferu dla celów niniejszej dyrektywy.

▼M2*Artykuł 10a*

1. Właściwe władze współpracują z EUNGiPW do celów niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe władze niezwłocznie udzielają EUNGiPW wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B*Artykuł 11*

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy do dnia 11 grudnia 1999 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37.

▼B

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. W tej informacji Państwa Członkowskie przedstawiają tabelę, z której wynika, jak obowiązujące lub wprowadzone regulacje prawa krajowego odpowiadają każdemu z przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12

Nie później niż w trzy lata od daty, o której mowa w art. 11 ust. 1, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport na temat stosowania tej dyrektywy, wraz z załączonymi propozycjami zmian tam, gdzie sytuacja tego wymaga.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.